

klaring over Indtægterne og Udgifterne ved det. En saadan har Ministeriet imidlertid ikke givet, og Revisionen har af den Grund ikke set sig i Stand til at undersøge Anvendelsen af de til dette Palais anviste Summer m. m. Da Statsrevisorerne kunne fordrø sig alle fornødne Dplysninger og Afstykker meddelte, skal Udvalgets Flertal (Bajer, Boisen, Sjørup og Suel) udtale den Forventning, at Kirke- og Undervisningsministeriet med mere Beredvillighed, end det fremgaar af forskjellige Punkter i nærværende saavel som i tidligere Statsrevisionsbetænkninger (jfr. Rigsdagstidenden 1876—77 B. Sp. 559—560) at have været tilfældet, vil lade det være sig magtpaaliggende i Lide at meddele Statsrevisionen de fylldigt mulige Dplysninger.

Uf en Skrivelse fra Ministeriet til Statsrevisionen fremgaar det, at der ikke kan paavises nogen positiv Hjemmel til, at forskjellige Funktionærer have Friholiger i Palaiet. Ministeriet paastaar vel, at „Kunstsamlingernes Budget har bestandig været anlagt paa, at der var saadanne Friholiger“; men, at Beviset for denne Paastand saanes, synes Statsrevisionen fyldestgjørende at have paavist. Udvalget finder det betænkeligt at gaa den af Landsthingsudvalget antydede Vej: siltiende at sanktionere dette uregelmæssige Forhold. Dog skal Udvalget undlade at gjøre nogen Indstilling derom, idet man opfordrer Ministeren til at sørge for, at den saavede fornødne Hjemmel tilveiebringes ved Hjælp af Finantsloven, forudsat, at man overhoved fremdeles vil yde slige Friholiger.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Salget af den til Palaiet hørende Staldgaard kan vel Meget tale for at afhænde denne betydelige Eiendom, som for Liden er til saa ringe Nytte for Staten; men paa den anden Side er Spørgsmaalet dog neppe endnu modent til en endelig Afgjørelse. Udvalget haaber, at Ministeriet snarest vil lade foretage de Undersøgelser, der maa gaa forud for en saadan, og at ogsaa Statsrevisionen fremdeles vil have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal.

Det kongelige Theater og Kapel (S. 116—117). Ved Theateraarets Slutning havde Theatret i Anledning af Driften paadraget sig en Gjæld paa 70,000 Kr., som skulde fyldestgøres af dets Indtægter inden 31te Marts 1877 i Genhold til den ved Finantslovens § 21 V. C. 7 givne Bemyndigelse. Hvor vidt denne var overholdt, kunde Statsrevisionen ikke oplyse, da den umiddelbart før Betænkningens Afgivelse, endnu den 18de September, ikke havde modtaget en af denne 14 Uger tidligere begjært Udfigt over Regnskabet for 1876—77. Bedkommende Minister har nu den 17de December 1877 udtalt i Landstinget (Sp. 318), „at Laanet har været afbetalt, længe inden det var nødvendigt at

betale det“ (jfr. desuden Sp. 320). Udvalgets Flertal beklager imidlertid, at Ministeren ikke i Lide har meddelt Statsrevisionen denne af samme Alverden den 11te Juni begjærte Dplysning, som dog formentlig med en forfattet Udfigt over Theaterregnskabet maatte kunne være tilsendt i god Tid. I alt Fald maatte der have kunnet gives et saadant Svar, at Statsrevisionen var bleven i Stand til at skjønne over, hvorvidt Theatret havde overholdt end det i Genhold til Finantsloven, 1875—76 paahvilende Forpligtelse. Søvrigt maa det anses som en Selvfølge, at det paagjældende Regnskab behandles ved Revisionen af Statsregnskabet for Finantsaaret 1876—77.

Mindretallet (Rimestad) skal herved bemærke, at, hvis Statsrevisionens Begjæring alene var gaaet ud paa at erholde Dplysning om det sidst berørte Spørgsmaal, vilde det vistnok kunne have ventet den opfyldt inden Betænkningens Afgivelse, men at der formentlig intet Paafaldende er i, at Ministeren ikke har set sig i Stand til at meddele Revisionen Theaterregnskabet for Theateraaret 1876—77 inden dette Tidspunkt.

Med Hensyn til Renter og Afdrag paa Gjælden til Sorø Akademi (S. 117), som uagtet Finantslovens Bestemmelse ikke er betalt, og til den overordentlige Stigning af Theatrets ikke lovbestemte Indtægter og Udgifter (S. 118—119), skal Udvalget henvise til Statsrevisionens udførlige Dplysninger. Grundene til de store Uvigelser — saavel fra det foreløbige, Finantsudvalget meddelte, Overslag, som det senere af Ministeren stadfæstede — synes Landsthingsudvalget i sin Betænkning af 14de December 1877 at ville søge i „de særdeles store Vanifeligheder, som Theatrets Virksomhed i et nyt Lokale“ endnu medfører. Svilen Bægt man end vil lægge herpaa, saa maa man dog indrømme, at det hverken har været eller kan blive Rigsdagens Mening, at Theatret tør føle sig frit for ethvert Hensyn til de givne Bevillinger. Foraaavdt den hidtidige Ordning med Hensyn til Theatrets Budget ikke afgiver den fornødne Garanti, vil en anden uden Tvivl vise sig nødvendig.

Ligeledes henvises til Revisionsbetænkningen (S. 119) med Hensyn til den uheldige Følge, som den uden stor Nødvendighed altid i og for sig mindre heldige Postering paa en Udgiftsresistance-konto kan have, idet nemlig et Beløb af 400 Kr., der ei blev anvendt 1874—75, som Udgiftsresistance overførtes til 1875—76, men omfider uanvendt toges til formelig Indtægt under „forskjellige og tilfældige Indtægter“.

Paa Grund af, at Resten af Theatrets opsparede Formue (S. 119—120), 20,604 Kr. 05 Ø., er anvendt til Dækning af Underfyndet uden forud erhvervet Bevilling af Rigsdagen, har Statsrevisionens to Medlemmer, B.